

Torek, 14. januar 2014

P7_TA(2014)0016

Plastični odpadki v okolju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2014 o evropski strategiji za plastične odpadke v okolju (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (okvirna direktiva o odpadkih),
- ob upoštevanju Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 96/59/ES z dne 16. septembra 1996 o odstranjevanju polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov (PCB/PCT),
- ob upoštevanju Direktive 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 86/278/EGS z dne 12. junija 1986 o varstvu okolja, zlasti tal, kadar se blato iz čistilnih naprav uporablja v kmetijstvu,
- ob upoštevanju Direktive 94/62/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (direktiva o embalaži),
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov,
- ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih,
- ob upoštevanju Direktive 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov,
- ob upoštevanju Direktive 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO),
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH),
- ob upoštevanju Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morskem strategiji),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2011 o učinkoviti strategiji o surovinah za Evropo ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 21.

Torek, 14. januar 2014

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. februarja 2012 z naslovom „Inovacije za trajnostno rast: biogospodarstvo za Evropo“ (COM(2012)0060),
  - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. januarja 2011 z naslovom „Evropa, gospodarna z viri – vodilna pobuda iz strategije Evropa 2020“ (COM(2011)0021) in resolucije Evropskega parlamenta z dne 24. maja 2012 o Evropi, gospodarni z viri ⁽¹⁾,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Naše življenjsko zavarovanje, naš naravni kapital: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020“ (COM(2011)0244) in resolucije Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2012 o našem življenjskem zavarovanju, našem naravnem kapitalu: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju zelene knjige Komisije o evropski strategiji za plastične odpadke v okolju (COM(2013)0123),
  - ob upoštevanju Sklepa 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020,
  - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0453/2013)
- A. ker se v zakonodaji EU plastični odpadki ne obravnavajo posebej, pač pa kot del splošnega toka odpadkov in brez upoštevanja njihovih posebnosti; ker se plastični odpadki ne bi več smeli šteti le za smeti, ampak bi jih bilo treba obravnavati kot vir;
- B. ker so plastični materiali vse bolj raznoliki in njihova uporaba vse večja, to pa ustvarja večjo količino odpadkov in več kombinacij z drugimi materiali in zmesmi; ker se plastični odpadki nabirajo v velikih količinah (v Atlantskem in Tihem oceanu jih je po ocenah 80 Mt) in v okolju ostanejo več sto let ter tako uničujejo morske organizme, povzročajo strupene reakcije ter v ekosisteme in s tem v prehransko verigo sproščajo povzročitelje endokrinih motenj, snovi, ki so rakotvorne, mutagene ali strupene za razmnoževanje, nanodelce in obstojna organska onesnaževala; ker je bilo samo v letu 2010 na trg EU danih 95,5 milijona plastičnih vrečk, večinoma namenjenih za enkratno uporabo, medtem ko v več državah zanje veljajo omejitve ali prepoved;
- C. ker so slabo izvajanje in izvrševanje zakonodaje EU o odpadkih v državah članicah, pomanjkanje ustreznih ciljev in cenovnih mehanizmov, nezadostno notranje povpraševanje po recikliranih materialih, nezakonito odmetavanje in izvoz ter neustrezno hranjenje, predelava in prevoz plastičnih odpadkov zelo škodovali zdravju ljudi in okolju na globalni ravni, med drugim tudi morskim organizmom, ter pripeljali k večjemu izvozu odpadkov in s tem do izgube materialov in delovnih mest v EU;
- D. ker samo prepoved odmetavanja plastičnih odpadkov ne bo peljala k zeleni predelavi surovin, če se ti odpadki namesto tega oddajo v sežigalnice;
- E. ker bi se morali v zvezi s plastičnimi odpadki usmeriti predvsem v preprečevanje njihovega nastajanja in zmanjševanje njihove količine, in sicer s spodbujanjem proizvajalcev, naj se pri zasnovi svojih proizvodov odločajo za alternativne in bolj trajnostne materiale;
- F. ker so ekološke inovacije in okoljsko primerna zasnova na področju plastičnih proizvodov bistvene za evropsko konkurenčnost, saj pomagajo industriji pri prilagajanju pritiskom zaradi visokih cen virov in pomanjkanja materialov ter prispevajo k razvoju ključnih omogočitvenih tehnologij (KET) za trajnostno družbo;

⁽¹⁾ UL C 264 E, 13.9.2013, str. 59.

⁽²⁾ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 99.

Torek, 14. januar 2014

G. ker bi lahko intenzivno prizadevanje za prehod od obsežnejšega recikliranja na uravnoteženo, z viri gospodarno, nestrupeno krožno gospodarstvo, ki bi temeljilo na načelu „od zibelke do zibelke“ in konceptu nenevarnih odpadkov kot vira surovin, koristilo EU pri ustvarjanju delovnih mest in rasti; ker je gospodarski potencial za recikliranje plastičnih odpadkov trenutno dosti večji od 33-odstotnega deleža, ki je dosežen pri odpadkih plastične embalaže, in od 25-odstotnega deleža, ki je dosežen pri plastičnih odpadkih v celoti, visoki deleži recikliranja pa ponujajo rešitve za pomanjkanje surovin;

H. ker je v industriji plastike v EU zaposlenih okoli 1,6 milijona ljudi;

I. ker strategija Evropa 2020 poziva k pametni, trajnostni in vključujoči rasti;

1. pozdravlja zeleno knjigo Komisije ter se zaveda, da so v zakonodaji EU potrebni posebni ukrepi o plastičnih odpadkih, pa tudi enotnejše, bolj usklajeno in doslednejše izvajanje in izvrševanje obstoječe zakonodaje o odpadkih, zlasti v zvezi s hierarhijo ravnanja z odpadki, tj. preprečevanjem, ponovno uporabo, recikliranjem in predelavo, predvsem v državah članicah, ki še ne dosegajo obstoječih ciljev na tem področju;

2. meni, da je lahko strateško načrtovanje izhodišče za učinkovito ravnanje z odpadki;

3. poudarja, da je za bolj usklajen pristop EU glede tokov odpadkov in krožnega gospodarstva v okviru sedanjega „preverjanja ustreznosti“ zakonodaje in glede na to, da okoli 40 % plastičnih odpadkov izvira iz embalaže in večinoma iz proizvodov za enkratno uporabo, direktiva o embalaži pa je edina direktiva, ki posebej obravnava zbiranje plastičnih odpadkov, nujno treba spremeniti to direktivo in predlagati norme za plastične odpadke, ki bodo presegle pravila in standarde za proizvode; meni, da mora v ta namen Komisija pri pripravi predlogov v prihodnje upoštevati, da plastični odpadki niso iz homogenega materiala, tokovi teh odpadkov pa vključujejo več materialov, dodatkov in raznovrstnih plastičnih zmesi, ki zahtevajo različno predelavo; ugotavlja pa, da čeprav plastična embalaža prispeva k ohranjanju kakovosti in daljšemu roku trajanja proizvodov, za shranjevanje proizvodov ni vedno potrebna;

4. poudarja, da bi moral biti cilj zakonodaje EU o plastičnih odpadkih predvsem zmanjšanje njihove količine, zato bi morala njena revizija vključevati:

— posebne zavezujoče cilje za zbiranje, razvrščanje (ki bi lahko doseglo ambiciozno zastavljeno raven 80 %) in recikliranje tokov različnih plastičnih odpadkov (na primer odpadne električne in elektronske opreme, izrabljenih vozil, embalaže, kmetijskih in gradbenih odpadkov) ter obvezna merila za primernost za recikliranje (ki bi pojasnjevala razlike med mehanskim in organskim recikliranjem ter predelavo in sežiganjem); zastaviti bi si morali napreden in ambiciozen cilj za reciklirano plastiko brez nevarnih dodatkov, ki v novih proizvodih niso več dovoljeni, doseči pa bi ga morali do leta 2020; nekatere države članice bodo potrebovale prehodno obdobje, da bodo lahko dosegle cilje, določene na evropski ravni;

— harmonizacijo meril za zbiranje, razvrščanje in splošno ravnanje z odpadki na ravni EU, da bi v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki zagotovili enake konkurenčne pogoje, med drugim tudi z odstranitvijo tehničnih, regulativnih, upravnih in finančnih ovir za recikliranje;

— posebno označevanje materialov, da bodo potrošniki seznanjeni, ali so proizvodi primerni za mehansko ali organsko recikliranje, ter navodila potrošnikom za več razvrščanja in recikliranja;

— merila za nadomestitev plastičnih proizvodov za enkratno ali kratkotrajno uporabo z materiali za ponovno uporabo in trajnejšimi materiali;

5. se strinja, da bi bilo treba plastične odpadke obravnavati kot dragocen vir, tako da bi spodbujali njihovo ponovno uporabo, recikliranje in predelavo ter omogočili vzpostavitev ustreznega tržnega okolja; poziva Komisijo, naj do leta 2014 pripravi predloge, da bi do leta 2020 postopno opustili odlaganje odpadkov, primernih za recikliranje ali predelavo, na odlagališčih, vendar brez spodbujanja energetske predelave na škodo recikliranja, in da bi zagotovili uporabo meril okoljske učinkovitosti pri vseh načinih ravnanja z odpadki; meni, da je zato poleg zgoraj navedenih ciljev glede recikliranja bistveno uvesti ustrezne ukrepe, ki bodo odvrčali od sežiganja plastike, ki je primerna za recikliranje ali kompostiranje ali je

Torek, 14. januar 2014

biološko razgradljiva, da se bo ob upoštevanju hierarhije ravnanja z odpadki optimiziral življenjski krog vseh vrst plastike; poudarja, da bi to spremenilo tudi netrajnostni pristop, pri katerem je do zdaj uporaba proizvodov iz nepredelanih surovin imela prednost pred dražjimi recikliranimi proizvodi; poudarja, da bi bilo treba primernost proizvodov za recikliranje in popravilo upoštevati že pri njihovi zasnovi; zato poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe v zvezi z zasnovo proizvodov, s katerimi bo njihov splošen vpliv na okolje boljši, in sicer tako da bi preprečili čezmerno ustvarjanje odpadkov in spodbudili trgi za recikliranje; meni, da bi morali biti plastični proizvodi v vsakem primeru zasnovani za čim večjo trajnost, pri čemer bi bilo treba upoštevati njihov celoten življenjski krog; opozarja, da mora Komisija v okviru nove zakonodaje o plastičnih odpadkih razmisliti o povečanju števila inšpekcijskih pregledov pri odlaganju odpadkov na odlagališčih do leta 2020, pa tudi števila pregledov v sežigalnicah;

6. poziva, naj se energetska predelava plastičnih odpadkov uporabi le v primerih, ko ni več nobene druge možnosti, in le pod pogojem, da se uporabi tehnologija z ustreznimi čistilnimi sistemi in tako prepreči škoda za okolje in zdravje ljudi;

7. meni, da bi bilo treba najnevarnejše vrste plastike, tj. tiste, ki glede na znanstvene izsledke najbolj škodijo zdravju ljudi in okolju (kot sta mikrorazgradljiva in oksorazgradljiva plastika), in tiste, ki vsebujejo težke kovine in druge snovi, ki lahko otežijo postopke recikliranja, postopno umakniti s trga ali povsem prepovedati čim prej pred letom 2020, da bi se vzpostavil trg za ponovno uporabljene in reciklirane materiale, meni pa tudi, da bi bilo treba ločeno zbiranje teh materialov uvesti takoj; meni, da bi bilo treba v tem okviru podpreti nadomestitev nevarnih plastičnih materialov in dodatkov, tudi tako, da bi razširili seznam snovi, za katere velja omejitev uporabe, iz direktive o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi; meni tudi, da bi bilo treba močno zmanjšati in po možnosti postopno opustiti uporabo plastičnih vrečk za enkratno uporabo kot zahteva večina evropskih državljanov in potrošnikov⁽¹⁾, ter da se je pomembno spopasti z izzivom preprečevanja nastajanja odpadkov z učinkovitejšim ukrepanjem proti čezmerni potrošnji in neodgovornemu odlaganju proizvodov za enkratno uporabo;

8. opozarja, da je treba v svetu, v katerem so naravni viri, tudi obdelovalne površine, vse redkejši, trajnost doseči z manjšo uporabo virov v absolutnem smislu in ne zgolj z nadomestitvijo enega vira z drugim; poudarja, da bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe v podporo biološko razgradljivi plastiki, plastiki na biološki osnovi in plastiki, primerni za kompostiranje, pod pogojem da njihova proizvodnja ne škoduje kmetijskim pridelkom za prehrano ljudi ali živali, ali okolju; poudarja, da je treba izhajati iz že priznanih evropskih standardov (npr. CEN 13432), da bi lahko jasneje opredelili razlike med razgradljivimi plastičnimi proizvodi, biološko razgradljivimi plastičnimi proizvodi in plastičnimi proizvodi, primernimi za kompostiranje, poleg tega pa potrošnikom ter izvajalcem recikliranja in gospodarjenja z odpadki nudili jasnejše informacije o njihovih značilnostih, primernosti za recikliranje in možnosti za ponovno uporabo;

9. poziva k več javnim in zasebnim naložbam v raziskave in tehnologije, katerih namen je pridobivanje bolj trajnostne plastike (tj. plastike, pri proizvodnji katere se porabi manj surovin, ohranita pa se kakovost ter možnost ponovne uporabe in reciklaže) ter boljše vključevanje različnih vrst plastike v postopke proizvodnje in predelave brez vpliva na kakovost materialov; meni, da so nove tehnologije potrebne tudi za izboljšanje postopkov biološke razgradnje plastike ter za metode razvrščanja odpadkov, predelavo in mehansko recikliranje, zajem plastike iz oceanov, okoljsko primerno zasnovano in pametno pakiranje; meni, da bi lahko v ta namen program Obzorje 2020 nudil priložnosti za odziv na to pomembno družbeno potrebo ter da bi to prineslo velike koristi za okolje in državljanje, in sicer od ustvarjanja novih gospodarskih dejavnosti (npr. visoko kakovostno razvrščanje, ki bi ga izvajala človeška delovna sila) do manjših količin morskih odpadkov, pa tudi manjših tveganj za zdravje; poudarja, da je zlasti za mlade to lahko priložnost, da delujejo na novih področjih in se tako vključijo na trg dela; poudarja, da bi s celovitim izvajanjem zakonodaje EU o odpadkih lahko prihranili

⁽¹⁾ Posvetovanje o možnih rešitvah za zmanjšanje uporabe nosilnih plastičnih vrečk in izboljšanje zahtev biološke razgradljivosti iz Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži ter prepoznavnost proizvodov z biološko razgradljivo embalažo za potrošnike – statistični podatki: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

Torek, 14. januar 2014

72 milijard EUR na leto, povečali letni promet sektorja EU za ravnanje z odpadki in recikliranje za 42 milijard EUR in do leta 2020 ustvarili več kot 400 000 delovnih mest; poudarja, da lahko tudi druga sredstva EU pomembno prispevajo k vzpostavitvi infrastrukture za zbiranje in recikliranje, če se uporabijo z doslednim upoštevanjem hierarhije ravnanja z odpadki iz okvirne direktive o odpadkih;

10. se zavzema za ukrepe, ki spodbujajo recikliranje plastike, saj je to najboljša rešitev za izpolnitev okoljskih ciljev; poziva, naj več razpisov za javna naročila, vključno z razpisi evropskih institucij, vključuje jasne zahteve glede recikliranja plastičnih odpadkov ter po možnosti daje prednost uporabi reciklirane plastike;

11. meni, da morajo države članice in Komisija sprejeti odločnejše korake za spopadanje z nezakonitim izvozom in odmetavanjem plastičnih odpadkov, vključno s strožjim izvrševanjem pravil EU o pošiljkah odpadkov ter strožjim spremljanjem in inšpekcijskimi pregledi v pristaniščih in vseh obratih za ravnanje z odpadki, pri čemer se morajo osredotočiti na domnevno nezakonite prevoze in se boriti proti izvozu odpadkov za namene ponovne uporabe (zlasti izrabljenih vozil ter odpadne električne in elektronske opreme), zagotoviti pa morajo tudi, da se izvoženi odpadki oddajo v obrate, ki izpolnjujejo zahteve za okoljsko neoporečno ravnanje z odpadki iz člena 49 uredbe o pošiljkah odpadkov; ugotavlja, da lahko uporaba načela razširjene odgovornosti proizvajalca in ozaveščenost potrošnikov prispevata k preprečevanju nezakonitega izvoza in znatnemu zmanjšanju plastičnih odpadkov v okolju; meni tudi, da bi morala EU spodbujati usklajen pristop k ravnanju z odpadki na vseh možnih mednarodnih forumih, v sporazumih in institucijah; poudarja, da bi morala EU voditi pobudo na svetovni ravni za spremljanje in znatno zmanjšanje morskih odpadkov v oceanih; meni tudi, da je bistveno imeti dostop do zanesljivih in primerljivih podatkov o tokovih odpadkov, njihovih poteh v Evropo in iz nje, količinah ter sistemih ravnanja z njimi;

12. meni, da bi morale imeti financiranje infrastrukture za recikliranje prednost pred financiranjem odlaganja odpadkov in njihovega sežiganja, pri tem pa bi bilo seveda treba upoštevati potrebe posameznih skupnosti; spodbuja evropske občine in lokalne oblasti, industrijo plastike in sektor za recikliranje in ravnanje z odpadki, naj si čim bolj prizadevajo spodbuditi državljane in podjetja, da bi glede plastičnih odpadkov sprejeli koncept krožnega gospodarstva, najprej s široko razpravo o načrtovanem zastaranju, s spodbujanjem enostavnih in učinkovitih sistemov za ponovno uporabo in recikliranje ter vzpostavitev ustreznih zbirnih mest za plastične odpadke, zlasti na obalnih in okoljsko ranljivih območjih, pri tem pa naj dajo prednost območjem, ki so jih države članice Unije razglasile za zavarovana območja in/ali narodne parke; meni tudi, da bi lahko vsi zgoraj omenjeni akterji pomembno prispevali k uskladitvi dejavnosti ravnanja s plastičnimi odpadki po vsej Evropi, tako da bi sprejeli skupne standarde in prakse; poziva regionalne oblasti, naj sodelujejo pri celovitem načrtovanju ravnanja z odpadki, kadar je to okoljsko in finančno upravičeno, in spodbujajo zlasti ustanovitev „kmetijskih zbirnih centrov“ za tokove plastičnih odpadkov kmetijstva (npr. plastika za tople grede);

13. poziva h konkretnim ukrepom in kampanjam za večjo ozaveščenost, npr. določitvi evropskega dne plastičnih odpadkov, ko bi lahko državljani na prej določenih mestih vrnili neomejeno količino plastičnih odpadkov, npr. v zameno za ustrezno denarno nadomestilo, saj bi s tem zagotovili dobavo plastike, primerne za recikliranje, in povečali ozaveščenosti javnosti o recikliranju in učinkoviti rabi virov; meni, da bi lahko ta dogodek vključeval tudi dejavnosti čiščenja na ravni skupnosti (npr. na obali) kot simbolni prispevek k omejitvi onesnaževanja s plastičnimi odpadki; poziva k vzpostavitvi sinergij med takšnim dogodkom s kampanjo „Let's do it“, evropskim tednom zmanjševanja odpadkov in prihodnjo kampanjo „Clean-up day“; pozdravlja pilotni projekt Komisije MARELITT za odstranitev morskih odpadkov iz štirih regionalnih morij Evrope ter zmanjšanje okoljskega, zdravstvenega, gospodarskega in socialnega vpliva plastičnih morskih odpadkov; priporoča Komisiji, naj za učinkovitejše reševanje problema plastičnih morskih odpadkov okrepi dialog s tretjimi državami, kot so države s teritorialnimi vodami v Črnem morju;

14. poudarja, da bi morale nove pobude na ravni EU na področjih okoljske politike, ekoloških inovacij, ravnanja z odpadki in biogospodarstva temeljiti na zanesljivih ocenah učinka, ki bi vključevale njihove socialne posledice in ustvarjene priložnosti na trgu dela, zlasti v zvezi s potencialom ustvarjanja delovnih mest ter potrebo po uvedbi začetnega in poklicnega usposabljanja, da bi ustvarili „zelena“ delovna mesta;

Torek, 14. januar 2014

15. opozarja, da bi morale države članice ob uskladitvi gospodarskih in okoljskih vidikov podpreti pobude za hitrejši razvoj sektorjev z največjim zaposlitvenim potencialom za dostojno delo in zlasti tiste, ki prispevajo k prehodu v trajnostno gospodarstvo ter ustvarjanju trajnostnih in kakovostnih delovnih mest v gospodarstvu z manj intenzivno rabo virov, v skladu s strategijo Evropa 2020; poziva lokalne in regionalne oblasti, naj določbe o javnih storitvah uskladijo z okoljskimi cilji, da bi dosegli cilje na več področjih in pri tem spodbudili ustvarjanje zelenih delovnih mest;

16. meni, da je treba najprej ugotoviti, kakšne bodo potrebe na trgu dela in kakšna znanja in spretnosti bomo potrebovali v prihodnosti; poudarja, da so potrebne strategije, s katerimi bi znanja in spretnosti delavcev prilagodili potrebam na trgu dela v prihodnosti; s tem v zvezi poudarja, da so za spopadanje z izzivi pri prehodu v gospodarstvo z manj intenzivno rabo virov potrebne ustrezne ravni usposabljanja ter znanj in spretnosti, da bodo ekološke inovacije uspešne in da se bo zakonodaja EU o odpadkih pravilno izvajala; državam članicam priporoča, naj model krožnega gospodarstva vključijo v programe poklicnega usposabljanja; ugotavlja, da bi z usposabljanjem lahko izboljšali predstavo o delu v sektorju recikliranja ter prispevali k ohranjanju zaposlenih in boljšim praksam na področju zdravja in varnosti; v zvezi s tem opozarja, da se lahko v okviru Evropskega socialnega sklada s spodbujanjem poklicnega usposabljanja prispeva k zadovoljitvi povpraševanja po trajnostnih in kakovostnih delovnih mestih v sektorjih z manj intenzivno rabo virov, v skladu s svežnjem o socialnih naložbah, ki ga je Komisija predstavila februarja 2013;

17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
